

Nr 351

Av herr Svärd, angående uppräknig av 1953 års plan för anskaffning av tygmateriel.

Armétygförvaltningen har föreslagit att den återstående delen av den tygmaterielplan för armén, som riksdagen 1953 godkände, med hänsyn till inträffade pris- och kostnadsstegringar skall uppräknas med 12 %. Den från och med budgetåret 1957/58 återstående delen uppgår till ca 1 880 miljoner kronor. Föredragande departementschefen anför härom: »Efter tidpunkten för planens fastställande har såsom armétygförvaltningen anfört inträffat kostnadsstegringar främst till följd av höjda löner och priser. Med hänsyn till dessa kostnadsstegringar synes det icke vara realistiskt att räkna med att tioårsplanens nuvarande kostnadsram skall lämna de möjligheter till anskaffningar av tygmateriel m. m., som ursprungligen avsetts. Jag anser mig dock i rådande läge icke kunna förorda någon uppräknig av planen för att erhålla överensstämmelse med aktuellt prisläge.»

Den ställning försvarsministern sålunda — trots sitt konstaterande av det orealistiska i föreställningen att inom gällande kostnadsram statsmakternas intentioner skulle kunna fullföljas — tar, innebär att anskaffningsramen nu i realiteten minskas med 225 miljoner kronor. Även i fråga om övriga försvarsgrenars materielplaner medför uppenbarligen underlåtenheten att räkna upp ramarna med hänsyn till den för försvarets materielanskaffning särskilt påtagliga penningvärdeförsämringen en effektminskning. En sådan begränsning av materielanskaffningen måste självfallet få allvarliga återverkningar på effekten hos krigsorganisationen. När riksdagen 1953 godkände tioårsplanen för armén, så hade denna dessutom i förhållande till arméchefens förslag av Kungl. Maj:t beskurits med 7 % eller 250 miljoner kronor. Återverkningarna redan av den beskärningen gör sig nu gällande bland annat på så sätt att arméns krigsorganisation efter hand måst krympas.

Utöver den ytterligare effektminskningen i arméns krigsorganisation, som den faktiska beskärningen med de 225 miljoner kronorna medför, tillkommer att myndigheterna icke längre kan följa den långsiktsplan, som riksdagen godkände. De fördelar, som en långsiktsplan erbjuder och som såväl departementschefen som statsutskottet 1953 så starkt underströk, skulle i betydande utsträckning försvinna.

Jag åberopar det anförda och hemställer,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionens fjärde huvudtitel med ändring av Kungl. Maj:ts förslag måtte besluta, att kvarstående del av 1953 års tygmaterielplan för armén uppräknas med 225 miljoner kronor för att kompensera inträffade prispfördyringar.

Stockholm den 26 januari 1957

Gunnar Svärd